

Allah'ın Kelâmı

O olmasa öteki

Badem bıyıklı zihniyet olmazsa...

Eninde sonunda, köktendinci zihniyet bu işe bir nokta koyacak. Badem bıyıklı zihniyet, "elhamdülillah" Türkiye'yi Arap saçına döndürdü ama henüz hepimizi susturamadılar!

Ben kendi adıma zaten susmuyorum, susmayacağım!

Hakkımda yakında Salman Rüştü misali, katli vaciptir fetvası çıkarırlarsa hiç şaşırmayacağım.

Özellikle şimdi yazacaklarımdan sonra...

Gördükçe, okudukça ve dinledikçe...

Bu insanların aklına şaşıyorum!

Sözlerime devam etmeden önce Devlet Bahçeli denen insana cevap verme gereği görüyorum...

Çünkü vereceğim cevap bu yazının içeriği ile doğrudan ilgilidir!

Sözlerimi sakın kimse o ya da bu yana doğru çekirtmeye çalışmasın. Kuracağım cümleleri – kullanacağım kelimeleri özenle ve dikkatle seçtim. Ne yazıyorsam onu demek istiyorum.

Salı günkü grup konuşmasında; şehitlik mertebesini doğrudan Müslümanlık şartına bağlayan kişinin din bilgisine şaşar kalırım. Bu ilk gafında değil üstelik...

Parti başkanı olmuşsunuz ama genel kültür bakımından;

Sıfır, oturunuz yerinize!

Şehitlik mertebesi salt Müslümanlığa özgü bir kavram değildir ve örneğin Hristiyanlıkta da geniş bir yer alır! Bu makalede şehitlik kavramını irdeleyecek değilim. Dikkatinizi başka ve kanımca daha önemli bir konuya çekmek istiyorum. Laik - demokratik bir devlet yapısında, devlet herkese ve her şeye eşit mesafede yer alır. Devlet, bir konuda değerlendirme yaparken yürürlükte olan kuralları yani kanun hükümlerini esas almak zorundadır. Bunun yanı sıra konuyu hükme bağlarken, toplumsal yapıyı, bazı gelenekleri, benzer konularda daha önce hukuk tarafından alınan kararları ve saire gözetebilir ve ona göre bir yargıya varabilmektedir. Aslına bakarsanız buraya kadar bir nevi adil bir düzeni tarif etmiş bulunuyoruz!

Peki, ...

Konu din ve günümüzde özellikle Müslümanlık olduğunda durum neden farklılaşıyor?

Gelin sizinle bir kaç bin yıl geriye gidip, konuyu toparlayarak günümüze gelelim.

bireyin oluşturmastır. Yani şu veya bu devlet dendiğinde akla belirli bir kamu ve kamuoyu gelir. Bu kamudan söz edildiğinde ise akla o devlet gelir. Tabii burada demokratik bir anlayıştan yola çıktığımızı ayrıca belirtmem gerek yok sanırım. Bu hep böyle miydi?

Hayır!

Çağımızda bu algı tüm ülkeler için geçerli mi?

Hayır!

Yazdıklarımın ilk bakışta bir çelişki içerdiğini düşünebilirsiniz ama bu konuya makalenin daha ileriki bölümlerinde derinlemesine tekrar değinmek istediğimden, burada ayrıntılarına girmeyeceğim.

Konuya akla yakın birkaç soruyla giriş yapmak istiyorum:

Müslüman'ı Tanrı yarattıysa Hristiyan'ı, Musevi'yi kim yarattı?

Musevi'yi Tanrı yarattıysa Müslüman'ı, Hristiyan'ı kim yarattı?

Hristiyan'ı Tanrı yarattıysa Musevi'yi, Müslüman'ı kim yarattı?

Bu soruları sorduktan sonra akla bir soru daha geliyor ama o soruyu sonraya bırakalım!

Ölümsüzlük insanlık tarihi kadar eski bir konu olsa gerek. İman eden insan için ölümsüzlük vardır! Çünkü Allaha, Kitaplarına, Meleklerine, Cennete ve Cehenneme inan için Tanrı, insanoğlunu yaratmıştır! İnsanoğlunu Ondan gelmiştir ve tekrar Ona dönecektir.

Allahın koyduğu kuralları bir tarafa bırakma veya bu kurallara yenilerini ekleme c ü r e t i n i gösteren ise yine insanoğludur...

Allah, insanı yaratmakla kalmamış ona doğruyu ve yanlış, iyiyi ve kötüyü ayırt edebilmesi için tüm donanımı vermekle birlikte ek olarak "kılavuzlarda" vermiştir...

Kitaplarıyla insana kendisine giden yolu göstermiştir!

Ancak, omuzlarının üstünde taşıdığı nesne ile ne yapacağını bilemeyenler...

Allaha, Allahın yarattığı insana...

Benim görüşüme göre, büyük bir saygısızlık göstererek dini kimliği öne çıkarmış, bununla yetinmeyip birde mezheplere ayrılmışlardır.

Bu anlayışa göre Müslüman, Hristiyan'dan veya Musevi'den üstündür...

Bu anlayışa göre Hristiyan, Müslüman'dan veya Musevi'den üstündür...

Bu anlayışa göre Musevi, Hristiyan'dan veya Müslüman'dan üstündür...

Eğer bu anlayış doğruysa...

Şu sonucu çıkarmak mümkün mü?

Allah yanlış olabilir mi?

İnsanı durduk yere günaha sokuyorlar ama bunları yazmak mecburiyetindeyim...

Çünkü gelecekte daha iyi bir dünya, insanlar arasında daha adil bir hayat olabileceğine dair umudumu korumak istiyorum.

Bu anlayışın ne kadar yanlış olduğunu...

Özellikle mezhep hegemonyasının insanlar üzerinde yarattığı baskıyı ve yanlışlarını dile getirmekle kalmayıp elimden geldiği kadar somut kanıtlarla sizlere anlatmaya çalışacağım.

Hak dini olarak tabir ettiğimiz dinler yukarıda sözü edilenler olarak kabul edilir. Bu dinler içerisinde yaşanan "bölünmeler" bir nevi yorum farkından oluşmaktadır. İşte bu "yorum farkı", muhtemel dayanakları ve nedenleri bu makalenin ana temasıdır. Hak dinlerinin yani sıra Budizm, Hinduizm gibi "bireysel ve toplumsal yaşamı düzenleyen" dinler, tabiri caiz ise anlayışlarda kabul görür.

Bu açıklamaları yaptıktan sonra, en eski medeniyetlerden biri olarak kabul gören Mısır'a, daha doğrusu birlikte dört bin yıl önceki Mısır'a gidelim. Ama önce son Hak dini olan Müslümanlıkta Allahın kelâmını birlikte okuyarak hafızalarımızı tazeleyelim.

Kuran-ı Kerim, Alâk (Ikra) suresi ile şu şekilde başlar:

Bismillahirrahmânirrahim

Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı "alak"dan yarattı

Oku senin Rabbin en cömert olandır

O, kalemle yazmayı öğretendir. İnsana bilmediğini öğretendir

Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder

Şüphesiz dönüş ancak Rabbinedir

Sen, namaz kıldığında kulu engelleyeni gördün mü?

Ne dersin, ya o hidâyet üzere ise; ya da takvayı emrediyorsa!?

Ne dersin engelleyen, Peygamberi yalanlamış ve yüz çevirmişse?

O Allah'ın her şeyi gördüğünü bilmiyor mu?

Hayır! Andolsun, eğer vazgeçmezse, muhakkak onu perçeminden; o yalancı günahkâr perçeminden yakalarız

Haydi, taraftarlarını çağırın

Biz de zebanileri çağıracağız

Hayır! Sakın sen ona uyma; secde et ve Rabbine yaklaş

Allah insana ne diyor?

Oku...

Öğren...

Kalem...

Azandan sakın...

Aldanma...

Yaradan'ına dön diyor!

Kalem tut...
Oku ve ögren!
Ne güzel değil mi?

Buradan son kez tekrarlamak istiyorum...
Allahsızlık...
Kitapsızlık...
Ve imansızlıkla uzaktan yakından bir ilgim yok...
Ateist değilim...
Ve Allahtan başka kimseye karşı kendimi mesul his etmiyorum...
Ama madem Yaradan bana akıl ve düşünme yetisi vermiş...
Bu makalenin içeriğini ister beğenin, ister beğenmeyin...
Hiç düşünmemekten, akıl denen şeyi kullanmamaktansa...
Yanılmayı, birisi çıkıp da bana "doğrusunu" öğretene kadar bu "yanılıyla" yaşamayı yeğlerim...
Düşünüyorum o halde varım!

Kalem tutmanın, okumanın, öğrenmenin taççı bilim!
O bilim ki, gerektiğinde bereket, bolluk, sağlık, iyilik – güzellik, kısacası insana faydalı olan ne varsa getirebilecek...

"Gerektiğindeyse" felaketi olabilen güç!

İşte bu bilim...

Dört bin yıl öncesine dayanan bir belge bulmuştur. Bu belge bugüne kadar bulunan en eski belgedir ve bir Mısır'ınin Ölüler Kitabıdır. Bu belgenin kendine has gizemi ve içeriği "ebedi" olup, bir ihtimal insanlık tarihinin en eski din içerikli - bir nevi kılavuz anlamlı ve ilginç olan, mahşer gününe dair ilk görüşleri dile getiren belgesidir. Bu belge ışığında karşılıklı etkileşimin neticelerine bir bakalım. Bundan sonra okuyacaklarınızı dikkatle okumanızı ve okuduklarınız üzerinde paralellikler kurarak düşünmenizi rica ediyorum.

Ölümsüzlük dolayısıyla ölümden sonra yaşam arzusunun en eski kanıtı Mısırlı mumyalardır...

Mısırlılar ölümden sonra yaşama inanıyorlardı. Mumyalanan her ceset başka bir dünyada dirilecek ve yaşamına devam edecekti. Öbür dünyaya gitmenin yegâne kılavuzu ise ölüler kitabıydı. Bu kitap mumyayla birlikte defnediliyordu. Bu kitap bir yol gösterici niteliğindeydi ve bu kitap olmadan ölen öteki dünyanın yolunu, bu yolda onu bekleyen "engelleri" aşamıyordu. Bugüne kadar bu kitaplardan yaklaşık 25.000 adet bulunmuştur. Tıpkı mumyalanmanın kendisi gibi, bu "kılavuzun" hazırlanması için insanların bir servet harcamaları gerekiyordu. Yani ölümden sonra yaşam zengin işiydi!

Ve tüm bu olgular somut birer kanıt olarak önümüzde durmaktadır!

Bilimin bugünkü ışığı altında bakıldığında Mısırlılar için ölümden sonraki yaşam, yaşamının kendisinden daha önemliydi. Bu anlayışı günümüz Müslümanlarında da görebilmekteyiz. Buradan Tevrat'ın yaklaşık üç bin yıllık bir mazisinin olduğunu hatırlatmakta fayda görüyorum. Bir toplumun veya medeniyetin diyelim böyle bir anlayışa sahip olabilmesi için...

Şüphesiz refah ve eğitim düzeyinin oldukça yüksek olması gerekiyor. Yaşam ve ölüm hakkında engin felsefi düşünceler ancak böyle bir ortamda meyve verebilirdi. İlgilenenler için Ani Papirüsünü, batının karga misali çalma hırsına örnek olarak Sir E. A. Wallis Budge'yi araştırmalarını tavsiye ederim. Bu yazdıklarımın sonra akla ister istemez şu sorular gelebilir:

- Ölümden sonra yaşam Mısırlılardan alıntı olabilir mi?
- Museviliğin aksine, çünkü Musevilikte doğuştan Yahudi olma şartı aranıyor ve Musevilik ancak Musevi – Yahudi "dostu" bir "misafiri" aralarına kabul ediyor, Hristiyanlığın ve Müslümanlığın daha büyük bir talep görmesini, ölümden sonra herkes için ivedilikle, zengin fakir gözetmeksizin bir yaşam vaat etmesinde arayabilir miyiz? Tek koşul olan, Allahın emirleri doğrultusunda bir yaşam "herkesin" yerine getirebileceği bir koşul değil midir?

Ancak göz ardı etmemiz gereken bir gerçek daha var...

Unutmayalım ki Tanrı bugüne kadar gelebilmiş üç kitabın dışında da insanoğluna seslenmiştir!

Bakın...

İster evrim teorisine inanın...

İster inanmayın!

Hayatın somut bir gerçeği her Allahın günü karşınızda durmaktadır. Aynaya bakın, yüreğinizin ve düşünce yapınızın derinliklerine inerek dün – bugünü bir kıyaslayın. Bugünkü ben ile bundan on sene önceki ben bir miyim?

Kesinlikle hayır!

Nasıl olsun ki? Fiziki değişimin yanı sıra hayat tecrübemiz artıyor dolayısıyla düşünce yapımız değişiyor, olaylara bakışımız değişiyor vs. Çevremiz gibi, buna tabiat da dahil (daha uzun vadeli olduğu için algılamada "sorun" yaşıyoruz) bizde her gün değişiyoruz. Hiç başınıza geldi mi bilmem? Örneğin okul zamanınızda – hiç – anlamadığınız bir konuyu yıllar sonra, birden bire anlıyorsunuz! Neden?

İnsan değişiyor...

Dil değişiyor (dil konusuna bu makalede ayrıca değineceğim çünkü çok önemli)...

Anlayış değişiyor...

Dünya değişiyor...

Dünya ile birlikte Türkiye değişiyor...

Ve...

Dinde değişiyor en azından ama etki altında kalarak...

Adım adım geliyor!

Bazı "konular"...

Hem Tevrat (Tanah – Septuaginta Tevratın "ilk" halleri), İncil ve Kuran-ı Kerim'de yazıyor!

Ölümler kitabından önce...

Tabutlar metni vardı!

Değişmeyen tek şey...

Hurafeler!

Genelde din, özelde Müslümanlık dendiğinde hurafelerin üzerinde durmakta fayda var. Örneğin Türk, özbeöz örf ve adetlerini, birtakım "hurafelerini" bir kenara bırakarak Arap'ın adetlerini benimsemesi gibi. Somut bir örnek olarak yas tutan kadınların zılgıt çekmesini gösterebiliriz. Ki bu adet Arap yarımadasından gelerek Güneydoğu Anadolu'da benimsenmiştir. Veya Türk analerinde kadının yeri farklıken, kalkmış Arap geleneklerine göre kadınlarımızı ezmemiz gibi...

Bu yüzen diğer yazılarımda da defalarca dile getirmeye çalıştığım gibi, özümüze dönmeli, benliğimizi bulmalıyız ki, Türk tekrar tarihteki yerini alabilsin!

İktidardaki zihniyetin aksine, Atatürk ve arkadaşlarının göstermiş olduğu yolda ilerleyerek. Çünkü bu zihniyetin yaptığı gibi yarım yamalak, maymun vari taklit etmelerle varacağımız yer bugün bulunduğumuz yerdir ve başkaları yol vermediği müddetçe bundan ötesine de gidemeyeceğiz. Neyse biz yine konumuza dönerek Mısır hurafelerine ve etkilerine bir bakalım. Mumyalanma konusunun ayrıntılarına girmeyeceğim ama şu kadarını söylemekle yetineceğim; kalbin dışında hiç bir organ vücutta kalmamalıydı. Çünkü kalp duyguların ve zekânın merkezi olarak kabul ediliyor ve öbür dünyaya yolculukta lazım olacağı için vücutta korunuyordu!

Süreç içersinde Mısırlılar Ölümler Kitabını "*bir gelir kapısı haline çevirmeyi başardılar*"...

Anlayacağınız "din" o zamandan bugüne hep bir gelir kapısı olmuştur!

Hatta şu cümleyi kuracak kadar ileri gidebiliriz...

Din tacirleri, Ölümler Kitabını adeta - fabrikasyon usulü - üretmeye başladılar.

Sihirli sözler, resimler vesaire önceden hazırlanıp sonradan ölen kişinin adını kitaba ekler hale getirdiler!

Not: Fabrikasyon usulü üretimin en büyük getirisi ucuzlayan maliyettir! Ucuzlayan maliyet fiyatlara yansır, dolayısıyla arz – talep dengesi cepleri doldurur ☺

Günümüzde bilimsel açıdan bakıldığında, en azından bilim adamlarının bir bölümü Yahudiliğin ve Hristiyanlığın – ölümden sonra yaşam – konusunda Mısırlılardan alıntı yaptığını "farz" ediyor. Bu "farazinin" akla yakın tarafları ise bizzat E. A. Wallis Budge tarafından "keşif" edilmiştir. Hristiyanlığın aslında (Hristiyanlığın öz halinde) ölümden sonra yaşam izah edilmiyor / edilemiyordu. Hristiyanlığın ilk havârililerinin (şâkirt) aslen Mısırlı olduğu sanılıyor. Bu yüzden Mısır yaşam ve ölüm felsefesiyle bu açığın kapatıldığı kabul edilen bir görüş olarak karşımıza çıkmaktadır?!

Sanırım herkes kendi adına bütün bunların bir varsayımdan ibaret olup olmadığına dair bir karar vermek zorunda. Bunu dışında hayatın her alanında olduğu gibi din konusunda da bir rekabet söz konusuydu ve bilindiği üzere rekabet ise bir nevi imkânsız, imkân dâhiline gösterme "sanatıdır".

E. A. Wallis Budge'nin fark ettiği ve günümüz bilim adamları tarafından da akla yakın bulunan, en azından ama bence üzerinde düşünülmesi gereken konu ise, Hristiyanlık ve Museviliğin (sonraları bu mücadeleyi Müslümanlıkta vermek zorunda kalmıştır) o günün şartları altında batıl inançlara karşı vermesi gereken mücadelesidir...

Göz ardı etmememiz gereken bir başka gerçek ise - geçiş sürecini mümkün olan en kolay şekilde gerçekleştirmek – insanları kendi saflarına çekmek için verilen tavizlerdir!

Ve bence işte tam bu noktada birbirinden etkilenme, hurafeler ve belki de Rabbin öğretilerinden sapmalar başlamıştır. Burada akla gelen soruyu sonraya bırakarak devam edelim. Şüphesiz

Peygamberler insanlara Allahın Kelamını iletmiştir. Ama ya Peygamberlerden sonra "onların" yerini alanlar? Onlarda Allah adına, Allahın öğretilerini bire bir insanlara iletmiş midir?

Bu konuda ciddi şüphelerim var!

Hristiyanlık ve Museviliğin zaman içersinde değişime uğradığını farz edenler...
Müslümanlık hiç bir değişime uğramadı, Kuran-ı Kerim dili Arapçadır ve Kuran-ı Kerim ezberlenir diyenler...

Acaba hiç kendilerine şu soruyu sordular mı?

Bundan bin sene önceki bir kelimenin anlamı günümüze kadar gelebildiyse şayet, hala aynı mı?

Kelimelerin manası...
Kelimelerin gücü...
Kelimelerden oluşan dil!

Bir örnek vermek istiyorum...
Hem de öyle binlerce yıl geriye giderek değil! Daha yakın tarihimizde, Osmanlıda kullanılan bir terim ile. Sır kâtibi dediğimde aklınıza ne geliyor? Manasını biliyor musunuz?
Bugünün Türkçesi ile: Özel Kalem Müdürü!
Geçelim...
Besmeleyle...
Kitap böyle yazmış diye iman ettik...
Üzerimize düşeni yapmaya çalıştık...
Ama...
Can sıkıcı şeyler bunlar. Biz en iyisi mi yine konumuza dönelim.

Çünkü Arap dili yaklaşık 580 (Hicri) yılda hiç bir değişikliğe uğramamıştır (...)
Çünkü Arap dilinde kelimelerin birden fazla anlamı olmaz ve kelimeler farklı yorumlanamaz (...)
Çünkü Arap dili ölü bir dildir ve ölü olan şey değişime uğramaz (...)
Çünkü bunca yıl içersinde ezber bozan çıkmaz (...)
Çünkü bunca yıl ezberi yanlış ezberleyen olmaz...
Çünkü insan mükemmeldir ve hata yapmaz!

Osiris, Izis (Mısır tanrıları) ve çocukları Horus...
Yeni ahitte gözlemlenen, belki de yalnızca bir kurgudan ibaret olan bir benzetme!?
Hz. Meryem ve Isa Peygamber

"Benzetmeler" bir tek bununla kalsa...

Örneğin E. A. Wallis Budge'nin ilk olarak dile getirdiği; Mısırlıların tek tanrılığı ve Hristiyanlıkta kabul gören inanışlar arasındaki benzerlik şaşırtıcı niteliktedir. Bunun dışında bazı Hristiyan mezheplerindeki uygulamaları doğrudan Mısırlılara bağlamak mümkündür.

Eğer bütün bunlarda gerçeklik payı varsa Kuran-ı Kerim’de geçen Bakara, Nisâ, Mâide gibi sûreleri nasıl yorumlamalıyız? Şüphesiz insanoğlu “reşit” olduğundan beri, bir nevi dünya çapında etik (ahlaki felsefe) ve dini görüş birliği vardır. Uygulamaya gelince, yorum farklılıklarından dolayı bir ayrışma söz konusudur! Hurafeler ise, o günden bugüne itibarından hiç bir şekilde taviz vermemiştir. Örneğin muskalar... Ağaçlara çaput bağlamalar vs.

İnsanın kafası karışıyor değil mi?

Tekrar etmekte fayda var; unutmayalım ki Tanrı bugüne kadar gelebilmiş üç kitabın dışında da insanoğluna seslenmiştir!

Gerçi din üzerinden herkesin bugüne kadar bir hesabı olmuştur ama...

Ben öyle şifre, gizem, bilmem ne sapığı değilim...

Alenen, gözle görülür, mümkün merteye mantık, ilim - irfan ile açıklanabilen, somut bilgi ve belgeler ile bazen soyut olanı anlatmaya çalışanlardanım. Yok, İncilin, Kuran-ı Kerim’in, Tevrat’ın şifreleri falan beni ilgilendirmiyor...

Çünkü matematiksel olarak istendiğinde, istenen şeyin bulunma olasılığı kanıtlanmıştır!

O halde Allahın helal kıldığını...

Onun bize demek istediğini, öğretisini, Onun yolu ve yordamında...

Öğrenip, benimsemek daha doğru olmaz mı?

Atatürk söyledi...

Atatürk ikaz etti...

Hadi Atatürk’ten geçtim...

O bir insan!

Allah-ü Teâlâ...

Peygamberleri vasıtasıyla kitaplarında...

Aldanma, kanma, oku, Rabbine dön diye uyarıyor...

Ama nafi!

Kendine ve çevrene bir iyilik yap...

Aç Allahın kitaplarını ve oku...

Sanırım ben yine konuya dönsem iyi olacak!

O günün şartlarında değil ama bugün bakıldığında Mısırlılarda da hurafeler vardı...

Ölen kişi ile defin edilen eşyalar mesela!

Sembolik ifadelerle dolu refakatçi eşyalar...

Öbür dünyada işini kolaylaştıracak, onun yerine çalışacak simgeler. Bunların arasında şüphesiz en önemli yeri Skarabe (bok böceği) alıyordu. Kalbin koruyucusu Skarabe! Mısırlılar bok böceğini Tanyeri ağırırken / doğan güneşe benzetiyorlardı. Doğan güneş onlar için yeniden doğan ölmüşleriyle eşdeğerdeydi. Skarabe’nin arkasına ölen kişinin iyi bir insan olduğu, hırsızlık yapmadığı, yalan söylemediği, iyi yürekli bir insan olduğu gibi şeyler yazılıyordu.

Ve kalbi tartıya konulacaktı!

Duat denen yeraltı dünyasında uyananlar için bir yargılama ve başarılmaması gereken imtihanlar süreci başlar. Bu imtihanlarda da ölenin yanında, ona ebedi hayata geçişte yardımcı olacak olanlarda vardı, mesela Anubis¹ (...)

Tartının bir tarafında tanrıca Ma’at’ın tüyü, öbür tarafta ise insanın kalbi olacaktı...

Kalbi tüyden ağır olanlar canavar (Ammit) tarafından yutulurken diğerlerine ebedi hayat bağışlanacaktı² (...)

Ve ebediyete giden yol tehlikeli ve meşakkatliydi...

Geçilmesi en zor sınav ise hakikatler salonundaki yargılamaydı. Ayrıntılarına girmeyeceğim merak edenler araştırıp örgensin. Bu salona (mahkemeye) değinmemin yegâne sebebi insan hayatında ve inanışında hakikatin eskiden beri önemine dikkat çekmekti.

Madem gerçekler insan olan için o kadar önemli...

Neden insanoğlu gerçekler karşısında yüzünü çevirmeyi yeğliyor? Neden gerçekleri kabullenmekte bu kadar zorlanıyor?

Evet, dini perde, inancı örtü olarak kullanan...

Cihad-ı asgar³ ile uğraşıp, Cihad-ı ekber’de⁴ yenik düşerek, gençlere kin ve öfkelerini korumalarını sağlık veren bir zihniyet Müslüman olamaz!

Olması mümkün değil, çünkü Allahın yolu, Allaha giden yol kin ve öfke dolu olamaz!

Hele genç zihinler, o tazecik - körpe, yeniliğe açık, meraklı zihinler...

Umut dolu, fikir dolu, yaşama sevinci dolu bu zihinler böyle zehirlenmemeli!

Ama bu çarpık zihniyetin önde gelen temsilcilerinden Recep Tayyip Erdoğan, namı diğer Padişah I Recep’in deyimi ile:

Paranın dini, imanı, milleti, vatani olmaz; para paradır!

Ve işte bu zihniyet para için her şeyi yapar; inanın bana her şeyi ama her şeyi yapar.

1 İslamda kesilen kurbanın üzerinden sırat köprüsünden geçileceği, günahsız ölen çocukların velilerine refakatçi olacağı gibi "rivayetleri" anımsatıyor

2 Bana sırat köprüsünü hatırlatıyor

3 küçük cihad

4 büyük cihad, insanın nefsiyle mücadelesi

Velhasıl kelim...

[Psikostazi](#) ve orada sorulan sorular bazı bilim adamlarına göre Tevrat'ta geçen on emrin temelini oluşturuyor. Akla yakın bir varsayım olarak bir tarafa not edelim çünkü...

Mısır, Musa Peygamberin doğup büyüdüğü ülkeydi.

Akla yakın bir varsayım dedikte aklıma geldi; Yaradan bizleri, kardeşi kardeş ama farklı yaratmış. Farklı düşüncelere sahip diye karşımızdakini kınamak ve hatta yargılamak doğru mudur? Değişik bir fikir diye saygı duymamız gerekmez mi? Zaruri olduğunda karşılıklı hürmet çerçevesinde, iknaa yolu gidilmesi gereken yol değil midir?

Din soyut bir kavram olduğundan dolayı kötü niyetli kişilerin, insanların din bilgisizliğinden yararlanarak, asıl niyetlerini perdelemesi için mükemmel bir araçtır. Açıkça görülmektedir ki çağımızda din olgusunun yanına demokrasi kavramını ekleyen kişiler bu bilgisizlikten daha büyük bir "fayda" sağlayabilmektedir. Hem din, hem demokrasi kendi alanlarında derin bir bilgi birikimine ihtiyaç duymaktadır. Bu birikim olmadığı için yüzeysel, halk yardakçısı söylemlerle inanç öğesinin örtü olarak öteden beri kullanıldığını görebiliyoruz. Demek ki "iş" dönüp dolaşıp insanların cehaletine kilitlenmektedir!

Uyum ve çelişkileriyle birlikte efsanevi ve Tarihsel bilgiler birleştirildiğinde karşımıza çıkan görüntü netleşmektedir. Din üzerinden ama özellikle mezhep - tarikat veya cemaatler vasıtasıyla diyelim, yoğun baskılar ile bütün bir toplumun vesayet altına alınabileceği tarihsel bir gerçek olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu gerçeklik tüm Hak dinlerinde karşılaştığımız bir olgudur!

İslam'ı örnek olarak aldığımızda, Ortodoksluğun hat safasını temsil eden görüşler fazlasıyla mevcuttur ve Heterodoks görüşlere yaşam hakkı tanımamaktadır! Buna Oruç ibadetini örnek olarak gösterebiliriz. Bu arada Heterodoks görüşün, din anlayışı ile İslam'da özgürlükçülüğün temsilcisi niteliğindeki Alevi vatandaşlarıma ve onların dedelerine bir sitem ile seslenmek istiyorum:

Bektaşî olunabilir ama Alevi olunamaz (doğulur!?) düşüncesini tekrar gözden geçirmenizi (revize) talep ediyorum.

Tanrı, iradesini hâkim kılmak için yeryüzündeki iyi insanları kullanır. Yeryüzündeki kötü insanlar ise iradelerini hâkim kılmak için Allah'ı kullanırlar.
Giordano Bruno

Eskiden 150'likler vardı, günümüzde bu sayı katlanarak yine var...

Türkiye'de yaşadığımız "sınıf" mücadelesinin...

Bir hakikatin iki ayrı yüzü şeklinde olan...

İşte bu münasebetsiz heriflerin sayesinde...

AB(D) sırf Türk askerinin başına çuval geçirmemiştir. Maşaları vasıtasıyla tüm bir ulusun başına çuval geçirme gayretindedirler.

Kaldı ki...

Bir parça bez bin ayıbı örter der eskiler...

Ama...

Kimin haddine?

Türk kadınının iffetini sorgulamak kimin haddine?

Eğer bir parça bezi başına yumurta sepeti sarar gibi sarmakla iffet korunuyorsa...

Eğer namus dedikleri şey, bir parça beze bağlıysa...

Eğer Müslümanlık buysa...

Heyhat...

Gel de gör...

Türk kadını, ne zaman ne yapması gerektiğini gayet iyi bilir...

O ırzına da hâkimdir...

Ne zaman ne yapması gerektiğini...

Allah'ını da, kitabını da gayet iyi bilir!

O bir kadındır...
O bir anadır...
O bir sevgilidir...
Ve O, güvenilir bir yoldaştır...
Soruyorum kimin haddine?
Türk kadınının iffetini sorgulamak kimin haddine?

Ama "bizimkilere" sorarsan...
Bir hayvandan daha değerli değildir...
Alınır, satılır...
"Gerektiğinde" ölesiye dövülür...
Genelde ama köle gibi çalıştırılır!

Ama asıl hayvanlar hatırlamaz...
Bir kadındır onu bin bir acılar içersinde dünyaya getiren...
Bir kadındır ak sütüyle besleyen...
Bir kadındır yaralarını sarıp sarmalayan, ona teselliye veren...
Bir kadındır pişirip, taşıran – önüne koyan, önünden kaldıran...
Evine, barkına ve çocuğuna bakan...
Bir kadındır kışındaki boklu donu yıkayıp, temiz çamaşırı önüne koyan!

Hatırlamaz ki...
Allah'tır canı veren...
O kahrolası sarığının, çember sakalının atında...
O koca göbeğini kaşıya kaşıya...
Aile meclisi kararıyla...
Allah şahidimdir...
Beni bilen bilir...
Hatırlı okuyucularımda artık anlamışlardır...
Belki de mesleğimin bir getirisi, açıkçası bilmiyorum...
Bir şey yazdığımda mutlaka araştırarak yazarım...
Bir konu hakkında en az iki fikir alır sonra bir yargıya varırım!

İletişim çağında dahi...
Mesleğim olsa bile...
Kitapları, kütüphanemi hiç bir şey ile değiştirmem!

Bu makaleyi hazırlamak için birtakım araştırmalarımda gözüme çarpan...
İlgimi çeken ve sizinde yararlanabileceğinizi düşündüğüm program ve ek bilgileri sizinle paylaşmayı
bir görev bilirim. Ama bir ricam var...
Lütfen, insanız...
Hatasız kul olmaz!
Yanlış yerde tasarruf etmeyin...
Kitaba vereceğiniz paraya acımayın!
Okuyun ve "doğruyu" öğrenin...
Doğru bildiğinizi, doğruluğundan emin olduğunuz bilgiyi paylaşın...
Paylaşın ki düzenbazlara fırsat vermeyelim...
Paylaşın ki başımızdaki düzenbazların foyalarını hep beraber meydana çıkaralım!

[KUR'AN-I KERİM ve TÜRKÇE MEALİ](#)

Bu programı hazırlayan arkadaşına ulaşamadım...
Her tarafta indirmek için fırsatınız var...
İçeriğine dokunmadan dosya ebadını küçültüp kurmaksızın kullanıma hazırladım. Kısa yoldan bir
bilgiye ulaşmak için kullanınız ama gerçek kitabın yerini tutmayacağını unutmayarak!

[Dört Kutsal Kitap](#)

Not: *Araştırmalarımda inanılmaz yorum ve içerik farklarına rastladım. Yanlış yerden bilgi
edindiğinizde bu "bilginin" bilgisizlikle neticeleneceğine emin olabilirsiniz!*

Bizans'ta yüzyıllara göre kadın örtünmesi/başlığı modelleri

Yukarıdaki resimden de görülebileceği gibi kadının başını örtmesi salt Müslümanlığa özgü bir "görüş" değildir. Bir gün zamanım olursa bu konudaki araştırmalarımı da sizlerle paylaşacağım. İnanın çok şaşıracaksınız!

Adem babamız...

Havva anamız...

Cennetten kovulalı yaklaşık yedi bin yıl geçmiş, öyle hesaplıyor bilim...

Bu zamandan beri insanoğlu arayış içersinde...

Kaybettiğinin değerini kaybettikten sonra anlayan insan çaresiz...

Kâh bireysel, kâh toplu halde cennetin kapılarını zorlama gayretinde...

Ama toplu olarak ister Müslim, ister gayrimüslim olsun...

İster sözüm ona cemaatler altında, ister tarikat veya mezhep şeklinde...

Kalbin fıkıhı birdir, çünkü gerçek olan birdir...

Mürşit ve mürid...

Sırat köprüsünden geçerken toplu olarak sorgulanmayacaklar...

Birey olarak, insan olarak yaptıklarının ve yapmadıklarının hesabını verecekler!

Yeri gelmişken değinmeden geçmek istemiyorum...

Yığınların yüzeyselliği ve bireyin benliği...

Buna karşılık felsefenin derinliği...

Yığın bunu anlamaz...
Birey anlatmak zorunda!
Eski Yunanı...
Eski Arabı severim...
Hatta hayranlık uyandıran bir şekilde...
Çünkü düşünen varlık(tı)...
Sanata, şiire, bilime değer verendi onalar!
Gelin ben size felsefeyle ilgili, felsefenin gücünü gösteren ve hatta coğrafyamızın bir ürünü olan bir "bilmece" sorayım:
İki bacak...
Dört bacdktan iyidir...
Ama...
Hiç bacak tek bacdktan da iyidir!
Hadi bakalım önümüzdeki günlerde bu felsefi anlayışın perde arkasını açıklayacağım. Bu felsefi anlayış yüzlerce yıldır benimsenen ve günümüz teknolojisi ve bilgisiyle teyit edilen bir anlayıştır. Yaradan...
Ne yaparsa doğru yapar...
Tanrı ne öğütlerse öğütlesin...
Arkasında mutlaka derin bir mana vardır...
Bir yazımda daha değinmiştim, hakikatlerin gizemini korumak gibi bir özelliği vardır ve insan hakikati arayarak bulmak zorundadır. Bu arayışta yüzeyselliğin yeri ve manası yoktur!
Genel anlamda yüzeyselliğin insan hayatında yeri olmamalı ve emin olun siyasette yüzeyselliğin hiç ama hiç yeri yoktur. Yüzeyselliği ilke edinmiş zihniyete buradan duyurulur!

Bugün biliyoruz ki, beyaz et (iki bacak) kırmızı etten (dört bacak) daha sağlıklıdır...
Bugün biliyoruz ki, balık (hiç bacak) mantardan (tek bacak) dahi daha faydalıdır. Ve bu felsefi derinlik, bu uzak görüşlülük, bu derin bilgi yüzlerce yıllık bir gelenek, bir anlayış olarak Çin'de tatbik edilmektedir. Çin imparatorluk mutfağı yüzlerce yıl bu anlayışla hazırlanmıştır. Yeri gelmişken birde zihniyetin o kadar övdüğü, yere göğe sığdıramadığı Osmanlıyı ve mutfağını hatırlayalım (...)
İnsan çıktığı yeri inkâr etmemeli, aslını unutmamalı ama yapılan hataları da görüp tekrar etmemeli.

Allah oruç ibadetini farz kılınmıştır...
Ve oruç insan sağlığının vazgeçilmez unsurudur. Bu konuyu daha fazla açmak istemiyorum ama iki noktaya değinmeden de geçmeyeceğim. Allah adına tutulan oruçta...
Tabirimi mazur görün, caiz olan sahur ve iftarda hayvan gibi yemek yemek veya birçoğunun yaptığı gibi orucu uykuya tutturmak değildir!
Olamazda...
Böyle bir davranış oruç tutmanın tabiatına aykırıdır. İnsan sağlığı için tutulması gereken oruç konusunda ise sağlık (şifa) orucu hakkında araştırma yapmanızı tavsiye ederim.
İktidardaki zihniyet ve bu zihniyetin temelini teşkil edenler, bir düşmanlık türküsünü tutturmuş gider. Kendi menfaatleri uğruna dini kullananlar, kökü ve Kuran-ı, Bakara ve İmrân suresini göz ardı eder... Ortak kökü unutanlar, unutturanlar, aldatan yalancılar Atatürk'e de düşmandırlar!

Baki olan, mesela Hz. İbrahim'i ve soyunu diğerlerinden üstün kılar...

Bugün bilim kanıtlamıştır ki Hz. İbrahim'den önce polyheism¹ hâkimken, Hz. İbrahim'den sonra monotheism² yayılmaya başlamıştır. Gerçi Tevrat'ta, İncil'de ve belki de Kuran-ı Kerim'de...
Hakkın kitapları yakından incelendiğinde uyumsuzluklar göze çarpmaktadır ama bu uyumsuzluklar yukarıda anlatmaya çalıştığım sebeplerden ötürüdür. İnsan elinin değdiği her şeyde, buna bu makaleyi de dâhil ediyorum, yanılma, yorum farkı ve hata payı vardır ve bu durum doğaldır çünkü bizler yalnızca birer insanız. Ama hatasız ve gerçek olan Hakkın kitaplarına felsefi açıdan bakıldığında, insan-ı kâmil³ ve güzel ahlakın esas olduğudur.

Her şey insan içindir. İyilikte, güzellikte ancak insanın insana ettiğini diğer canlılar birbirine etmez. İnsan fenalık ve kötülük yapmak için neredeyse hiç bir fırsatı kaçırmadığı gibi, fasetalıkta da üstüne kimseyi tanımamaktadır. "Maşallah" birbirimizin kafasını gözünü yarmak, öldürmek için elimize geçen her fırsatı değerlendiriyoruz. Bu durum Hz. Ademin çocuklarından (Mâide suresi 27-31) bu yana değişmemiştir. Bu konuda özellikle milletimizin "hünerlerini" vurgulamak faydalı olur diye düşünüyorum. Osmanlı Fetret devrini Yıldırım Beyazıt zamanında yaşarken, I Mehmet ile yeniden toparlanmıştır. Türkiye Cumhuriyeti "Fetret devrini" Atatürk'ün ölümüyle yaşamaya başlamıştır. Kardeşin - kardeşi dolandırdığı, "kardeş canına" kast ettiği "Taht" kavgası o günden bugüne sürmektedir ve daha ne kadar süreceğini de Allah bilir.

Fetret devri dedikte aklıma geldi, konumuzla ilgili olduğu için gelin sizinle kısaca bir isyancının felsefi yaklaşımına bakalım.

1. Çok tanrılık
2. Tek tanrılık
3. olgun insan

Şeyh Bedreddin'in İslam anlayışı ve insana yaklaşımını 1200'lü yıllar Anadolu'sunda geliştirilen felsefe sisteminin, bu sistemin filizlerini 1400'lü yıllarda olgunlaştırdığını rahatlıkla söyleyebilir ve bu yaklaşımı şöyle özetleyebiliriz:

Bilgi ve akıl ile yanılmanın mümkün olmayacağını çünkü yanılmanın esasında bilgisizliğin yattığını, toprağın ve toprağın verdiği ürünlerin (yârin yanağından gayri) insanların ortak malı olduğunu, ister doğa - ister insan olsun gerçek kapsam ve boyutları doğrultusunda değerlendirilmesi gerektiğini - Allahın dahi insan yeteneğinde olmayı isteyemeyeceğini - vurgulayan, eşitliğin ilkeselliğini ve her şeyin insanda bulunduğunu, toprak ve din reformunu, insan aklının üstünlüğünü aynı zamanda ama insan aklının Tanrının büyüklüğünü kavraması için yeterli olmadığını, insanların hayatı ve dünyayı kendi küçük dünyalarıyla sınırlayarak haksız rütbe, mal ve meşru olmayan para peşinde koşturmakla geçirdiğini bunları yaparken de Allaha ibadet ediyoruz sanında bulunduğunu, namaz ve niyazın ahlakın düzeltilmesi - insanın içyüzünün arınması için bir vasıta olduğunu, Hakiki - samimi ibadetin hiçbir vakte, kayıt ve şarta bağlı olmadığını, kötü işlerle uğraşmanın Hak'tan uzaklaştığını, İnsanların eylemleriyle, düşünce ve fikirleriyle güzeli ve iyiyi bulabildikleri oranda Hak'la kavuştuklarını savunmuştur.*

Açıktır görülmektedir ki Hak dinleri insanlar arasında paylaşmayı, birliği ve eşitliği ilkeselleştirmiştir. İnsan çoğu konularda yaptığı gibi inanç konusunda da yüzeysel bir yaklaşım sergileyip gözle görülene eğilmiş (örneğin İslam da: sarık, çember sakal, çarşaf gibi) ama konunun derinliklerine inmekten kaçınmış, kısacası dine tefsir, tasavvuf ve felsefe yönünden yaklaşmamıştır. Bu bağlamda akla gelen soruyu da sormak istiyorum:

Allah katında kadın - erkek ayrımı olabilir mi?

İlahiyatçı değilim ama Yaratanın ayırım yapabileceğini hayal bile edemiyorum. Yukarıda belirtmediğim ama bilimin ispatladığı bir gerçek daha var...

Bu bulguya göre tüm Hak dinlerinde görülen ataerkillik, erkelerin inanç konularında daha etken bir işlev üstlenmesi ve kadını bu konularda rakip ve tehlike olarak görmesinden kaynaklanmaktadır. Şöyle bir düşünecek olur ve kendimize sorarsak:

Bir ana - baba evlatları arasında ayırım yapabilir mi?
Yaptı diyelim; bu davranış hakkaniyete ve adalete sığar mı?

Ama Allah adildir ve Hakkın kendisidir! Bu konu kendi başına bir makaleye konu olacak kadar derin bir mevzudur. Bu yüzden biz kaldığımız yerden devam edelim...

Şeyh Bedreddin, Vahdet-i Vücut anlayışının doruğuna erişmiş bir kişi olarak eylemleriyle de bunu pekiştirmiştir. Yönetim anlayışı bunun en güzel örneğidir.

Geçmişten günümüze kadar var olan sömürü sistemi, sanayileşme devrimiyle bambaşka boyutlara erişmiştir. Yaşadığımız bu sıkıntılı günler buna örnektir (1857'de ilki, 1873, 1929, 2008 dünya ekonomik krizleri ve çoğu ABD kaynaklı). Daha önceki yazılarımda da bu benzetmeyi yapmıştım, tüm Hak dinlerinde Komünist, en azından ama sosyalist bir altyapıya benzer fikirlere rastlayabilmekteyiz (birlik, eşitlik, paylaşmak gibi) . Ancak kapitalist sistem insanların yüzeyselliğinden ve bilgisizliğinden de yararlanarak komünizmi dinsizlik olarak ilan etmişlerdir. Bir yere kadar bu doğrudur da ama özellikle batıda kilisenin insanları nedenli sömürdüğünü... Din adına, insanın insana çektiği eziyetleri ve dönüp dolaşıp dini bir şekilde paraya bağlayarak sömürdüğünü göz ardı edersek! Karl Marx'ın deyimi ile: *din halkın (kitlelerin, yığınların) afyonudur*

Dün batıda öyleydi de bugün durum Türkiye'de farklı mı?

Buyurun buradan yakın...

Allah, Peygamber ve Kuran diye diye...

Halkın kafasını uyuşturan ve şimdi de bilmem kimlerin ceplerini dolduran kimler?

Sanki onlar bilmiyorlar, Allah ve kul arasına girilemeyeceğini!?

Kafası uyuşanın gözleri bulanık görür...

Bütün mesele bundan ibaret!

**Atatürk'ün isteyip de yapamadığı tek şey, çünkü ömrü vefa etmemiştir*

Şeyh Bedreddin Destanı

"Hep bir ağızdan türkü söyleyip
hep beraber sulardan çekmek ağı,
demiri oya gibi işleyip hep beraber
hep beraber sürebilmek toprağı
ballı incirleri yiyebilmek hep beraber
yarin yanağından gayri her şeyde
her yerde
hep beraber
diyebilmek için
on binler verdi sekiz binini..."

Nâzım Hikmet

Din üzerinden kafa uyuşturmak geleneksel bir yöntem olarak ne kadar makbulse de...
Çağımızda kafa uyuşturmanın bir başka yolu insanda kimlik bunalımı yaratmaktır. Psikologlara göre insan kimlik arayışına önce ben ne ve kim değilim diye başlamış...
Bu tanımlamayı yapabilmek için kim olmadığını öğrenmek, kim olduğunu bulmaya yararmış!
Buraya kadar her şey iyi güzel de...
[Şüyu vukuundan beter](#) olan bu durum, bu psikolojik "oyun"...
Yılğın, hakkı yenilmişlik telaşına kapılan "serseriler" üzerinde yapacağı etkinin iyi hesaplanması gerekmez miydi!? Çünkü böylelerin ne yapacağı belli olmaz!
Bu kaygıya kapılanlara karşı gösterilen sertlik, hırslarını kudurganlığa çıkarabilir. Nitekim de böyle olmuştur. Örnek mi istiyorsunuz?

Alın size PKK...

Alın size hırsına yenik düşen pazarlamacılar pazarlamacısı, kuduruk Recep Tayyip Erdoğan!

Geçmişin hatalarından öğrenmek, gereken dersleri çıkarmak, gelecekte bu hatalara düşmemizi engelleyebilir. Okuyucularıma bir soru sormak istiyorum:

AKP'nin ve geçmişteki emsallerinin din üzerinden prim yaptığını sanırım hepimiz biliyoruz...
Geçmiş yıllarda yaşadığımız...
Körüklenidikçe körüklenen, yoğunlaşan sis perdesinin ardında yatan kimlik bunalımının perde arkasını artık anlayabiliyor musunuz?

Allah var yukarıda...

Eğri oturup doğru konuşmak lazım...

Hakkında çok şey yazıp çizdim ama hakkını teslim etmem lazım, Recep Tayyip Erdoğan; böl ve yönet siyaseti konusunda gerçekten bir usta!

Diğerlerine gelince...

Hani vurgulayarak, abartarak diyorlar ya...

Ben Müslüman'ım, Hristiyan'ım, Yahudi'yim...

Kürt kimliği, yok efendim anadilde eğitim, özerklik, ıvır zıvır isteyen...

Silahlı alıp dağa çıkan ve masum insanların kanına giren...

Yok ben Laz'ım, Çerkez'im, Türk'üm, Kürt'üm falan...

Hani ırkçı (kafatasçı), bağnaz o zihniyet var ya...

Onlara buradan seslenmek istiyorum...

Aç...

Önce kitapları aç ve oku...

Allah ve Peygamberlerinin demek istediğini anlamaya çalış...

Ondan sonra tekrar kışının üstüne otur ve oku...

Anadolu medeniyetlerini oku...

Yunus Emre, Fuzûlî, Pir Sultan Abdal, Hacı Bektaş-ı Veli mesela...

Anadolu kültürünü özümse...

Dolu dolu Anadolu ne demek anla...

Bu toprakların özünü yüreğinin her kıvrımında his et...

Atatürk ve arkadaşlarının ne uğruna mücadele ettiklerini anla...

Ondan sonra karşıma çık, konuşalım!

Kalemle...

Bilmediğini öğretene anlamak için...

“zorunlu” olarak okumayı öğrenmek gerekmez mi?
Allah sırf erkeklere mi oku diye emir etmiştir?
Kuran-ı Kerimin neresinde sırf erkekler okusun diye yazıyor?
Özellikle Müslüman’ım iddiasında bulunan bir zihniyetin “yönetimi” altında okuma ve yazmaya daha büyük bir önem verilmesi gerekmez miydi?
Bangır bangır laf ebeliği yapan...
Ağızdan çıkanı kulağı duymayan *zübük zade*...
İşine gelemediği için son sınavlarda 0 (sıfır) çeken / alan örgenci sayısını da göz ardı etmekten çekinmiyor...
Çağımızda nicelik mi, nitelik mi önemli?
Sahi ya unuttum...
Milli eğitim onların sorumluluğu altında değil(di)...
Hadi milli eğitimden geçtim...
Üç çocuk yap diye emir verirken...
Milletin mahremine burnunu sokan...
Kendini bilmez zübük...
Oy uğruna...
Aferin budalası gibi...
İsrail’e çata dursun...
Hz. Musa ve Tevrat (eski ahit)...
Ve Yahudilerin Tevrat’ıdır insanlığa tek tanrılığı kabul ettiren!
İncil (yeni ahit) ve Kuran-ı Kerimin, Tevrat’ı esas aldığı bilmiyor mu?
Bana inanmıyor musunuz?
Sorgulamak, inanmamak en doğal hakkınız, araştırın ve örgenin...
Bu heriflere İmam Hatip okullarında ne öğretiyorlar acaba?
Kuran-ı Kerim sağdan sola doğru okunur...
Diyeceksiniz ki Araplar sağdan sola doğru okuyor...
Arap yarımadasında ta Babililerden bu yana...
Gelip geçen bunca medeniyetler içersinde Mısır medeniyeti...
Peki, Mısır hiyerogliflerin sağdan sola doğru okuduğunu biliyor muydunuz?
Arkeoloji bugün itibarıyla Hz. Dâvud’un varlığını kanıtlamış bulunmaktadır...
Tıpkı insanlığın ortak hafızasına kazınan, Nuh tufanının gerçekten yaşandığını kanıtladığı gibi...
Ne yazık ki...
Öğrenme ve okuma özürlü zihniyet...
Müslüman’ım derken...
Ağızla iman, kalbiyle inkâr ettiğinin farkında değil...
Oğullarını sünnet ettirirken...
Neden sünnet ettirdiğini, sünnetin neye dayanarak yapıldığını bilmiyor...
Kurban keserken, kurbanın manasını bilmediği için kurbanlıkları sopalarla, tekmelerle dövüyor...
Bilmemek ayıp değildir, ayıp olan öğrenmemektir!
Ve Allah emir buyurdu...
Hz. İbrahim yerine getirdi!
Bilmem anlatabiliyor muyum?

Her şeyin Allah ile başladığına...
Her şeyin Allah ile son bulacağına inanırız...
Ancak mezhep sapkınları...
Hak dinlerinin öğretisinden maada...
Kural ve kaidelerin yorumlanmasında aşırı uçlara kaymasıyla nazariyatlarında kadın “düşmanlığı” oluşmuştur. Sizce bu “insanlar” neden kadını hor görürler, neden kadına düşmandırlar, neden kadına ikinci sınıf insan muamelesini reva görürler?

Muhtemel bir açıklamayı şu şekilde yapabiliriz:

İnsanlığın ortak şuurunda yatan Âdem ve Havva paranoyasında.

Madem Havva anamız, Âdem babamızın kaburgasından yaratılmıştır...
O halde erkek, kadından üstündür!
Madem Havva anamız, o meşhur yılan vasıtasıyla Âdem babamıza yasak meyveden yedirmeyi başarmıştır...
O halde kadın tehlikeli bir yilandır ve başı daima ezilmelidir!

Tüm kötülüklerin anası akılsız cehalettir!
Havva anamız yasak meyveyi sunmuştur...
Peki, Âdem babamız neden bu meyveyi yemiştir?

Biri suçluysa, ötekini hiç mi suçu yoktur?
Yaradan'ın adaletine bak ve anla, Allah ikisini de cennetten kovmuştur!

Bu mantığı neye benzetiyorum biliyor musunuz?
Kadınlardan tahrik olduğunu öne süren ve kadınların kapanmasını isteyen zibidilerin mantıksızlığına!
Sen bilmem nene sahip olamıyorsan...
Sen özgüvenden yoksunsan...
Kadın seni nasıl günaha soksun?
Senin zaten aklın fikrin bilmem nenede!

Ve...
Her şeyin Allah ile başladığına...
Her şeyin Allah ile son bulacağına inanırız...
Allah insanı tüm canlılardan üstün tutarak yaratmıştır...
Allah insana iyiyi ve kötüyü ayırt edebilme kabiliyeti ve "kılavuzlar" vermiştir...
Allah insanı aldanma diye uyarmıştır...
Allah kalem tutmayı ve okumayı önermiştir...
Allah dünyayı insanın emrine ve hizmetine sunmuştur...
Allah senin için daha ne yapsın?

Sen kitapların öğretisine...
Sen İslam'ın özü olan pırıl pırıl ahlak yerine...
Sen kalem tutup, okuyup öğretmek yerine...
Sen Allahın sana sunmuş olduğu en büyük nimetlerden biri olan aklını kullanmak yerine...
Akılsızlığı, ahlaksızlığı, sapkın hurafe ve dini inançları kendi menfaatleri doğrultusunda kullanan
kötülere inanmayı tercih ediyorsan...
Allah senin için daha ne yapsın?

Tüm kutsal hak dinlerinin ortak özü olan insan ve insanın güzel ahlaka yönelmesidir...

Gel kardeşim katil bize...

Doğru olandan, doğru yoldan şaşma...

Allaha giden yol kin ve nefretten, kötü sözden, kem gözden geçmez!

Bak Allah, Peygamber ve Kuran-ı Kerim diye diye...
Ne hale getirdiler memleketi...
Bak ve gör, oku ve anlamaya çalış...
Dini duygularını istismar eden ne seni...
Ne evladını, nede torunlarını düşünür...
Allah yarattığı kuluna...
Diğer tüm varlıklardan üstün tuttuğu kuluna eziyet eder mi?
Aç kitapları ve oku...
Emirlerini harfiyen yerine getirmeye çalış...
Çalış ama emirlerine yenilerini ekleme cüretini gösterme...
Gösterene aldanma!

Sonbahar...

Ağaçlar o yemyeşil takım elbiselerini, atlin ve bakır karışımı giysileriyle değiştirme telaşında. Yer, gök sanki atlin ve bakır rengi yaprakların istilasına uğramış durumdaydı. Kamyonlar ağır ağır virajlı yokuşu tırmanırken, otomobiller vın diye yanlarından geçiyordu. Hava yağmurlu olmasına rağmen atlin ve bakır karışımı renk almış yapraklar, süratle geçen arabalar sayesinde havada uçuşuyordu...

Akşam olmuştu...

Daha yeni evlenmişlerdi. Oğulları henüz bir buçuk yaşındaydı. Hayata daha yeni atılmalarına rağmen oğlanın anne ve babası sayesinde, dört dörtlük döşenmiş bir eve ve spor bir arabaya sahiptiler. İki sene önce tanışmış, birbirlerini severek evlenmişlerdi. O kısacık iki sene içersine nede çok çılgınlıklar sığdırmışlardı. Sanki dünya kollarını açmış onları bekliyordu...
Konumları son derece elverişli olduğu için günübirliğine de olsa Avrupa kazan, onlar kepçe gezmedikleri yer bırakmamışlardı. Genç delinin tekiydi, kızcağız çaresiz ona ayak uyduruyordu. Sabah erkenden kalkıp sırf bir kahve içmek için Paris'e gittikleri gibi, bir akşam yemeği için yüzlerce kilometre yol gidebiliyorlardı. Mutluydular...
Her genç çift gibi umutluydular...
Oğullarını okutup, evlendirecek...
Erken yaşta torun topuz sahibi olacaklardı!

Babanne ağır bir hastalıktan kalkmış ölüm kalım mücadelesi verdiği için 24 yaşındaki genç, işten çıkmış her akşam yaptığı gibi önce eşini işten alıyor, sonrada oğlunu kaynanasından alarak evlerinin yolunu tutuyordu. O akşam üstü yağmurdan ıslanmış, o atlin ve bakır karışımı yapraklar yok mu, ah o yapraklar...

Kahpe felek, yağmurdan ıslanmış o atlin ve bakır karışımı yapraklardan ağını örmüş pusuda bekliyordu!

Yol virajlı ve kaygandı...

İki şerit dağın zirvesine çıkarken bir şerit aşağıya iniyordu. Genelde süratli araba kullanırdı. Öyle ki, bir keresinde İstanbul'a gitmek için 2674 kilometre yolu 24 saatin altında kat etmişlerdi. Bundan yirmi sene önceki yol durumlarını düşünecek olursak gerçekten hızlı bir yolculuk yapmışlardı. Ama o günü, yolların kaygan olmasından dolayı sol şeritte hız sınırlaması dolaylarında yol alıyorlardı.

Birden nasıl olduysa...

Araba kontrolden çıkarak karşı şeride geçiyor ve korkuluklara çarparak durma noktasına geliyordu ki, olanlar oldu!

Çarpma şiddetliydi üçünün de yaralanma olasılığı çok yüksekti. Ama alinyazıları farklı yazılmış...

Kaderin kötü cilvesi üç insan ve iki aile için kötü bir sürpriz hazırlamıştı. Eğer o anda yukarıdan aşağı doğru seyir halinde olan iki araba olmasaydı, muhtemelen üçü de kazayı yaralanarak atlatacak ki olmadı, olmadı. Yazgı, Azrail'i görevlendirmişti...

Yukarıdan aşağı doğru seyir halinde olan ilk araba hızla kazazedelere çarpacak...
Kazazede arabayı havalandıracak...

Vuran vurduğu arabanın altından geçecek...

Kazazede araba zemine çakılacak...

Sonrada kazazede araba ikinci arabanın kaportası üzerinde düşecek...
Bir şekilde ters dönecek ve orta şeritte öylece kalacaktı. Bir filmin senaryosundan alınmış bir sahne mi? Hayır, hayatın ta kendisi!

Çarpmanın şiddeti ile genç adamın eşinin boynu kırılacak ve olay yerinde vefat edecekti. Oğulları arabadan fırlamış, çok ağır bir beyin kanaması ve ağır kırıklarla yol üzerinde yatıyordu...

Karanlık, zifiri karanlık, kapkara...

Ve sanki gaipten gelen sesler...

İkisi de ölmüş...

Genç adamın kazaya dair hatırladığı tek şey...

O gaipten gelen ses ve o sesin beyinde çınlaması. Sol elini ağzına götürüp yumruğunu ısırması...

İkisi de ölmüş...

İkisi de ölmüş...

İkisi de ölmüş...

...

...

...

Isırıyor, öyle ısırıyor ki aradan yirmi üç sene geçmesine rağmen sol elinde, o günün "hatırası" diş izlerini hala taşıyor, genç adam kendinden geçiyordu...

Nasıl olur nasıl?

Eşi ve oğlu emniyet kemeriyle bağlanmıştı, kendisi emniyet kemerini hiç bir zaman bağlamazdı...

Akordeon haline gelen arabadan nasıl olurda canlı çıkmıştı. Canlı mı?

Hayır, o günden beri canlı bir cesetti kendisi!

Bir gün, bir gün...

Tek bir gün olsun ki rahmetli eşi ve oğlunu anmadığı, onlara dua etmediği tek bir gün olsun...

Yok!

Yoktu, olamazdı da...

Nasıl olsun ki...

Vicdan azabı...

Hasret...

Ve kendini suçlamalar buna müsaade etmiyordu.

Savcı haklıydı...

Yaşarda kendisine gelirse, kendisine ayriyeten bir ceza verilmesi gerekmiyordu!?

Yaşadıkları ve daha yaşayacakları cezanın kendisiydi ve müebbeti!

Aradan haftalar, aylar geçmişti...

41 yaşındaki kadın, yoğun bakımda çok şiddetli titreme nöbetleri geçiren, sayıklayan, sayıklarken helikopterlerden, cankurtaranlardan, ondan bundan bahis eden oğlunun yanına usulca oturmuş, yana yakıla Kuran-ı Kerim okuyordu. Oda kapısı hafif aralıktı...

Hastane papazı kapı aralığından kadının duasını duymuş, merak etmiş, bir süre kadını kapı aralığından izledikten sonra dayanamamış odaya girmişti.

"Bu dualara, bir annenin bu dualarına Tanrı mutlaka cevap verecektir, göreceksin oğlun yaşayacak!"

Diye teselli etmeye çalışmıştı. Ah anne, keşke duaların kabul olmasaydı! Ölümü, öleceği günü iple çeken bir insan yaşasa ne olur, yaşamasa ne olur?

Baba, oğlunu bu şekilde görmeye dayanamadığı için nadiren odaya giriyordu. Kaza öncesi iki kalp krizi geçirmişti, bir üçüncüsü ölümü olacaktı. Aşağıda eşini beklerken hem dua ediyor hem de eşinin metanetine hayran kalıyordu. Nasıl kamasın ki?

Kadın, bir yandan ağır kansere direniyor, öte yandan gencecik yaşta ölen gelinine gözyaşları döküyor, yas tutuyor, akabinde kâh oğlunun, kâh torunun başında dua ediyordu. Ki...

Oğlu Frankfurt üniversite hastanesinde, torunu Mainz üniversite hastanesinde yatıyordu. İki hastane arasındaki mesafe yaklaşık 42 kilometreydi.

Ve papazın bu teskin edici sözlerini dinleyen kadın gözlerini yumuyor ve son zamanlarda yaşadığı kâbus dolu günler bir film şeridi gibi tekrar, tekrar göz önüne geliyordu. O can alıcı, o kulak tırmalayıcı cankurtaran sirenleri yok mu?

Ve o sirenleri duyduğu anda içine düşen kuşku...

Zaten önsezileri kuvvetli bir insandı...

Çocukların eve gelme zamanıydı...

Art arda giden cankurtaranlar ve sirenlerinin çığlığı ile birlikte his ettiği ürperti...

Nasıl ve ne şartlar altında kaza mahalline ulaştığını hatırlamadığı halde hiç bir zaman unutamayacağı o sahne!

Helikopterler kaza mahalline inmiş, pervanelerin çıkardığı ses korkunç sahneye hakimdi...

İtfaiye, polis arabaları...

Cankurtaranlar...

Bağırış çağırışlar...

Telaşlı koşuşturmalar...

Ve cenaze arabası!

12 yaşında küçük kızını evde unutmuştu...

Yavrucak abisine, yengesine ve yeğinine bir şeyler oldu diye hüngür hüngür ağlıyordu. Alman komşular küçük kıza sahip çıkıyor, aralarında duyduk duymadık kimseyi bırakmayarak ellerinden geleni artlarına koymuyorlardı. Taziye gelende oldu, anne ve babaya teselli vermek için, onlarla birlikte ağlamak için gelende...

Günlerce açık veya zarflara koyularak aileye para yardımında bulundular. Almancaları yeterli olmadığını düşündükleri için yardıma koşanları mı istersiniz, buket buket çiçek getirenleri, yiyecek içecek getirenleri mi? İstisnasız hiç biri ama hiç biri bu felaketi yaşayanların Müslüman bir aile olduğunu unutmadılar. Ne demek istediğimi anlamışsınızdır her halde. Kara haber Türkler, Kürtler ve Ermeni asıllılar arasında da duyulmuştu...

Sağ olsunlar onlarda ellerinden geleni artlarına koymamışlardı. Hepsi insan evladydı...

İnsan olduklarını, insan olmanın en güzel örneğini sergileyerek gösterdiler.

Burada anlattıklarımı bir nokta koymak istiyorum. Belki bir gün devamını yazarım. Şimdi kendinize soruyorsunuzdur, durduk yere tüm bunları neden yazdı diye. Sözlerime en kısa zamanda devam edeceğim.

Bu yaşanmış örnekten de anlaşılacağı gibi insan olmanın gereği ne Müslümanlık, ne Hristiyanlık nede Yahudilik şartına bağlıdır. Yardımlaşma, kederi ve sevinci paylaşma öncelikle insan olmayı gerektiriyor.

İnsan gibi insan olmak için...

Keza...

Allaha inanan onun yolunda olan olmak için, önce insan olmak şarttır. İnsani duyguları yüreğinde taşımak, ahlaklı, adil olmak, tevazu göstermek iman eden bir insanın nişanıdır. Allahın bizden beklediği mülayim veya kaskatı bir dindarlık değildir. İman sahibi olduğumuzu göstermek için ulu orta sakalı, sarıklı, çarşafı vede peçeli dolaşmamız gerekmiyor! İman sahibi olduğumuzu

göstermek için önce ahlaklı, bilgili, bilinçli ve vicdan sahibi insan olduğumuzu göstermemiz yeterlidir. Tüm dinlerin ama özellikle İslam'ın sakinleştirici güzel yanlarını görmek, öğretmekten çok neden yanlış ve katı olanın peşinden koşarsız ki?

İstirham ederim ki dinimizi, dinleri oldukları gibi görmeye çalışmanız, tabiatına aykırı davranmamanızdır. Aşkın sükûneti, dingileştirici tesiri üzerinize olsun ki tüm hak dinleri ve özellikle son hak dini İslam tekâmül etsin.

Allah yolunda olduğunu iddia eden...

Allah'ı ticaret için kullanan...

Allah'ı öne sürerek kendi sapkın ve sapık hayallerini gerçekleştirmeye çalışanları...

Kendilerini yönetmek ve yön vermekten aciz olanlara...

Dikkat ediniz!

Seçimlerde oyunuzu, oy vereceğiniz kişi veya partiyi iyice tahlil ettikten sonra kullanınız. Kısa vadeli menfaatlara ve kulağa hoş gelen sözlerle kanmayınız. Sesini yükselten, kin ve nefretten bahis edenlere itibar etmeyiniz. Yumruklarını sıkarak, dudaklarını ısırarak... Allah bilir daha nerelerine ne yapıyordur!

Devlet hepimizindir, devlet biziz!

Bu devleti yönetmek için belirli bir süre için seçtiklerimiz, emanete ihanet ettiklerinde hesabını sorunuz! Güçte, kudrette sizindir, sizi yönetenlerin değil! Onlar yalnızca birer emanetçidir... Ne fazlası, nede eksikliği bunu unutmayınız!

Onlar aksini iddia etseler de...

Onlar çağdaş Türkiye Cumhuriyetinin kazanımlarını ve getirilerini inkar etseler de...

Onlar Atatürk ve arkadaşlarını unutturmaya çalışsalar da...

Atatürk ve arkadaşlarının kurmuş olduğu Türkiye Cumhuriyetine...

Laik, sosyal ve hukuk temelleri üzerine oturtulan bu devletimize hep beraber sahip çıkalım.

Geçmişin yanlışlarını hep beraber düzeltelim. Hepimizin yalnız birer insan olduğunu unutmayalım.

İyiliğimizle, kötülüğümüzle, sevabımız ve günahlarımızla yalnız ve yalnız birer insanız!

Allahtan gelene boynumuz kıldan incedir ama başka konularda el ele verdiğimizde üstesinden gelemeyeceğimiz, altından kalkamayacağımız hiç bir şey yoktur. Geçmişimiz bunu açıkça göstermektedir.

© by Önder Gürbüz 2012

Almanya

www.gurbuz.net